Славейче

КАКВО МОГАТЪ МАЛКИТѢ

СНѢГЪ

Ето вече толкозъ дни
снѣгъ се сипе и вали.
Той се рони отъ небето,
и се дипли по полето.

Нивитѣ ни той покрива,
сякашъ съ черга ги завива.
Дървесата побѣлѣли,
като че сѫ нацъвтѣли.

Трифонъ Ст. Държоновъ
с. Ръжево-Конаре, Пловдивско

ЗИМНА РАЗХОДКА

Станахме рано. Отъ предния день бѣхме приготвили раницитѣ си и туристическитѣ обувки. Облѣкохме топли дрехи, обухме вълнени чорапи и тръгнахме.

Слънцето не се бѣше показало, но небето на изтокъ свѣтѣше въ кърваво червена заря, която хвърляше розово отражение върху бѣлата планина. Гледката бѣше чудно красива.

Поехме нагоре къмъ планината. Туристи и скиори отъ предния день бѣха очертали пѫтя, а покрай него снѣгътъ блѣстѣше като натрупани милионни кристали. Храститѣ и дърветата край пѫтя бѣха отрупани съ снѣгъ и приличаха на цъвнали сливи.

Вървѣхме бавно и се наслаждавахме на красивата природа.

Къмъ обѣдъ пристигнахме въ една отъ планинскитѣ хижи. Слънцето се бѣше издигнало високо и бѣше така топло, че ако не бѣха снѣга и голитѣ дървеса наоколо ни, не бихме помислили, че е зименъ день. Следъ игра съ снѣжни топки и тичане, почнахме радостни да се пускаме надолу.

Върнахме се въ кѫщи бодри и весели отъ зимната разходк„а.

Вѣна Христова, у-ка, София.

ЗАДАЧИ РЕБУСИ ГАТАНКИ

1. Име на градъ край Дунава, махнатъ ли се последнитѣ три букви, става вкусенъ и много полезенъ плодъ.

Задава: **Вангелъ С. Куртевъ, у-къ, с. Гулянци, Орѣховско**

2. Име на градъ въ България. Махне ли се първата буква, става прилагателно име.

Задава: **Юлия Т. Шаркова, у-ка, Павликени**

3. Име на говоръ, прочете ли се обратно, става цвѣтъ.

4. Име на насѣкомо, махне ли се първата сричка, става нота.

Задава: **Веселинъ Ниновъ, у-къ, с. Сухатче Б. Слатинско**

5. Име на вариво, замѣни ли се първата буква съ друга, става слуга.

Задава: **Климентъ Шивачевъ, у-къ, Враца**

6. Не се впрѣга моя биволъ въ ярема, по постлано ходи и огънь му въ корема.

Задава: **Виолета Сарданова, у-ка, София**

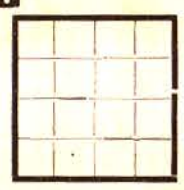

Отвесно и хоризонтално:
1. Полска работа
2. Земедѣлско сѣчиво
3. Цвѣтъ
4. Женско име

Задава: **Анка Димитрова, у-ка, Горна-Джумая**

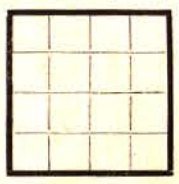

Хоризонтално и отвесно:
1. Монета
2. Египетско божество
3. Морско и рѣчно животно
4. Турско мѫжко име

Задава: **Денка П. Недѣлкова, у-ка, с. Две-могили**

Напишете въ петь квадратчета име отъ седемь букви, но така, че въ всѣко квадратче да има по една буква.

Задава: **Иванъ Н. Миндовъ, у-къ, с. Алваново, Търговищко**

Решение на задачитѣ отъ брой 2.

1. Метла
2. Обувки, рѫкавици, чорапи
3. Фотографически апаратъ
4. Икона
5. Конь-тонъ
6. Потопъ
7. Вардаръ-Арда.

Ребусътъ: хоризонтално и отвесно: помакъ, обида, миренъ, Адела, канапъ.

СКРИТА КАРТИНА

Лисицата търси единъ заекъ и единъ дивъ пѣтелъ. Где сѫ?

КНИГАТА „ЧЕТЕНЕТО И ИГРИТѢ — фактори на детския животъ" изяснява връзката между двете основни дейности на детето, които предопредѣлятъ неговото бѫдеще, откриватъ таланта и сочатъ призванието му Цена 20 лева. Само настоятелитѣ и абонатитѣ на в-къ „Славейче" могатъ да си я доставятъ срещу 12 лв. **Интересна книга за всѣки родитель и учитель.** Доставя се срещу чисти гербови или пощенски марки отъ редакцията на „Славейче" — София, Владая, 45.

НОВИНИ

Новогодишниятъ и коледенъ брой на вестника тази година ще излѣзе следъ коледнитѣ празници, поради късното започване на учебната година. Той ще бѫде съ хубавъ многоцвѣтенъ печатъ, съ календаръ и две цвѣтни картини, нарисувани отъ художника Сава Георгиевъ.

Константинъ Н. Петкановъ, известенъ нашъ писатель и редовенъ сътрудникъ на в. „Славейче", на 12 декемврий т. г. навърши 50 годишна възрасть и 20 годишна писателска дейность. Пожелаваме му още дълги години на плодоносна творческа работа.

РЕДАКЦИОННИ

КНИГИТѢ-ПРЕМИИ се изпращатъ по рѣда на отчитанията. Настоятелитѣ и абонатитѣ, които сѫ изпратили абонамента, сѫ получили по една отъ тритѣ книги-премии, които редакцията ни, въ това скѫпо и трудно време реши да издаде, за да задоволи широкия интересъ на своитѣ малки читатели, нѣщо, което нито едно детско списание не е правило до сега. Книгитѣ сѫ разкошно илюстрирани издания и редакцията ни е отрупана съ похвали отъ различни страни.

НАДѢВАМЕ СЕ, че нашата работа ще бѫде оценена отъ всички и нѣма повече да се задава въпроса: защо поскѫпна вестникъ „Славейче". Хартията не само че поскѫпна, но изчезна отъ пазаря, а излизането на в. „Славейче" съ три книги-премии е подсигурено за цѣла година!

Поради късното почване на учебната година, продължаваме срока за отчитане съ право на премия до края на м. януарий 1942 год. и се надѣваме, че нашитѣ добри настоятели ще положатъ още малко усилия да ни спечелятъ нови абонати. Децата сами пожелаватъ да се запишатъ, щомъ видятъ хубавитѣ книжки-премии. Редакцията, както винаги, ще оправдае и заслужи тия усилия отъ страна на учителитѣ.

ОТЧИТАНИЯТА на настоятелитѣ, които получаватъ повече отъ 20 броя, могатъ да ставатъ на 2 и 3 пѫти, като се ползуватъ съ право на премия за толкова абонати, колкото сѫ отчели до края на срока. За такива отчитания редакцията трѣбва да бѫде уведомявана.

НАСТОЯТЕЛИТѢ да съобщаватъ своевременно отъ коя книга-премия по колко екземпляра да имъ бѫде пратена. Въ противенъ случай, редакцията ще имъ прати отъ оная книга, съ която разполага въ повече. Книгата „Златното сърдце" е вече изчерпана.

НА НАСТОЯТЕЛИ, които разпространяватъ повече отъ 5 броя, се прави 20% отстѫпка. На ония настоятели, които се отчитатъ безъ отстѫпка, ще имъ бѫдатъ пратени допълнително броеве, за които нѣма да се отчитатъ.

РЕШИЛИ ВѢРНО ВСИЧКИ ЗАДАЧИ ОТЪ БР. 2

Иванка К. Кривошиева, Радомиръ; Надежда Ник. Георгиева, София; Емануилъ инж. Берберовъ, София; Тодоръ Навталиновъ, Ковачица; Наполеонка Ат. Атанасова, Русе; Христо Ив. Йовчевъ, с. Крънъ, Казанлъшко; Вѣнцеславъ Стояновъ, Русе; Желѣзко Н. Кояджиевъ с. Тополово, Асеновградско. Иванъ Д. Томовъ, с. Скалица, Ямболско.

НАЙ-ДОБРИЯТЪ

КОЛЕДЕНЪ ПОДАРЪКЪ

Излѣзла е отъ печатъ и пустната въ продажба извънредно интересната книга за деца и юноши.

ДЖГОЦВѢТНО ЗНАМЕ

Голѣмъ форматъ, 168 страници, богато илюстрирана, 7 отдѣла. Цена 35 лв.

Доставя се отъ редакцията на сп. „Българска мисъль" — София, Чумерна, 29. Пощ. чек. с/ка 4767. На настоятели 30% отстѫпка.

БѢЛИЯТЪ КАШАЛОТЪ

НА ПѪТЬ

Когато на другия день се отзовахме съ Куигуегъ на борда на кораба „Пикуодъ", капитанъ Пелегъ заяви, че не ще диваци на кораба си.

Куигуегъ, безъ да продума нито думица, скочи въ една отъ лодкитѣ, които бѣха закачени на носа на кораба, приготви копието си за хвърляне и извика:

— Капитанъ, виждашъ малка капка смола върху вода? Добре! Това око на китъ, ти мисли! На! — И като измѣри съ точность цельта, той запрати копието си точно надъ главата на Билдадъ и удари лъскавата капка смола, която изчезна.

— Е, рече Куигуегъ, като събираше вѫжето, съ което бѣше вързана куката на копието. — Ти мислишъ това око на китъ. Добре! Китъ умрѣлъ.

Капитанъ Пелегъ се развика отъ радость и веднага седна да пише книжата за постѫпването на Куигуегъ. Тъй като Куигуегъ не знаеше да пише, нарисува на мѣстото за подписъ точно копие на единъ знакъ, който бѣше татуиранъ на рѫката му. Така и двамата постѫпихме на кораба „Пикуодъ".

Презъ последнитѣ два дни на борда на кораба имаше непрекѫснато движение и голѣмо оживление. Приготвленията за тръгване бѣха къмъ своя край. Всички припаси, необходими за дългото пѫтуване, бѣха вече на кораба. Накрай, съобщиха, че на следния день „Пикуодъ" непремѣнно ще тръгне. На заранта Куигуегъ и азъ тръгнахме. Бѣше къмъ шесть часа, когато се приближихме до кея. На борда царѣше пълень покой. Като стана по-свѣтло, по двама, по трима пристигнаха и другитѣ членове на екипажа. Наблюдателитѣ се раздвижиха. Офицеритѣ започнаха да даватъ команди. Но капитанъ Ахабъ си оставаше все още невидимъ, затворенъ въ каютата си.

Какво! Капитанъ Пелегъ и капитанъ Билдадъ все още продължаваха да даватъ команди, каточели тѣ сѫ капитанитѣ на кораба, а капитанъ Ахабъ не даваше никакви признаци на животъ. Найсетне вдигнаха котва, изопнаха платната и се плъзнахме къмъ хоризонта. Бѣше студена Коледна утринь, когато потеглихме, а когато нощьта ни настигна, ние бѣхме на открито море, чиято ледена пѣна ни обвиваше като броня.

Когато стигнахме въ открито море и нѣмаше вече нужда отъ двама кормчии, голѣмата платноходка, която ни придружаваше, избърза напредъ при носа на кораба. Капитанъ Пелегъ и капитанъ Билдадъ, следъ като дадоха последнитѣ си нареждания, скочиха въ лодката.

— Нека Богъ да ви благослови и закриля, хора! — продължаваше отъ лодката капитанъ Билдадъ. — Бѫдете разумни въ лова! Не излагайте напраздно лодкитѣ. Дъскитѣ отъ бѣлъ канадски боръ сѫ поскѫпнали. Не оставяйте сиренето дълго време да стои въ хамбаря. Ще се развали. Пестете маслото, скѫпо е . . .

— Хайде, капитанъ Билдадъ, стига думи, да вървимъ! — При тия думи капитанъ Пелегъ го дръпна силно да седне и лодката пое въ обратна посока. Ние извикахме три пѫти ура отъ все сърдце и се спустнахме слѣпо къмъ пустинята на Атлантика, за да търсимъ щастието си въ ловитбата на кашалоти!

4. ОФИЦЕРИТѢ НА КОРАБА

Първиятъ офицеръ на кораба се казваше Старбъкъ, родомъ отъ Нантъкетъ и по произходъ куейкъръ. Този голѣмъ и сериозенъ човѣкъ, роденъ на мразовития островъ, се бѣше приспособилъ къмъ всички горещи климати и тѣлото му бѣше станало тъмно и кораво като моряшки бисквитъ.

Първиятъ подофицеръ се казваше Стъбъ. Неговата кѫса, черна лула стоеше винаги на устата му. Сутринь, като се събуди, найпърво пъхва лулата въ устата си, та следъ това си обува панталонитѣ.

Вториятъ подофицеръ се наричаше Фласкъ, малъкъ, здравъ и червендалестъ добрякъ, който бѣше много зле настроенъ къмъ кашалотитѣ. Той изпитваше най-

Капитанъ Ахабъ

голѣмо удоволствие да ги преследва. На кашалотитѣ той гледаше като на голѣми морски мишки, които не бѣше трудно да се убиватъ. Изисква се само малко ловкость, трудъ и време.

Тия трима офицери — Старбъкъ, Стъбъ и Фласкъ — бѣха важни личности. Тѣ управляваха тритѣ лодки на „Пикуодъ". Въ голѣмия боенъ походъ, въ който капитанъ Ахабъ щѣше да премѣри силитѣ си съ кашалотитѣ, тия трима началници трѣбваше да играятъ ролитѣ на ротни командири, или пъкъ, въорѫжени съ дългитѣ си остри копия, тѣ ще бѫдатъ избрана тройка копиеметци, а китобойцитѣ тѣхни тѣлохранители.

Тъй като въ тоя прочутъ ловъ всѣки офицеръ или капитанъ се придружава отъ своя лодкарь китобоецъ, който му подава ново копие, ако първото се е изкривило или изчупило, то обикновенно между двамата се завързва голѣмо приятелство, затова нека споменемъ кой отъ китобойцитѣ на „Пикуодъ" къмъ кого принадлежи. На първо мѣсто идва Куигуегъ, когото първиятъ офицеръ Старбъкъ бѣше избралъ за свой помощникъ. Вториятъ китобоецъ бѣше Таштето, единъ чистокръвенъ червенокожъ отъ ония, които наричаха веселяцитѣ. Таштело бѣше помощникъ на първия подофицеръ Стъбъ. Третиятъ китобоецъ бѣше Дагу, единъ негъръ-великанъ, черенъ като вѫгленъ, съ лъскава грива на главата. На ушитѣ му висѣха две златни обици, толкова голѣми, че моряцитѣ — на шега — искаха да вържатъ платната за тѣхъ. Единъ бѣлъ, въ сравнение съ тоя великанъ, изглеждаше като дете, изправено до огромна черна крепость. И тоя Дагу бѣше помощникъ на малкия Фласкъ, който, изправенъ до него, изглеждаше като шахматна пионка прѣдъ царя.

(Следва)

Печатница „Стопанско развитие"
ул. Веслецъ 5 — София 1941/1530